

se je v njenem taboru pričela — revolucija. Klerikalci so Šustersišča vun bacnili; liberalci pa ne vemo, koga bodo je brcali. Na vsak način je glasom „Narodovega“ poročila v tej stranki neka „opozicija“, ki hoče celo lastni novi list „Domovino“ izdajati. Toraj „Jugoslavija“, „Domovina“, — nova imena, novi možje, nove psovke, ti zapeljano slovensko ljudstvo pa plačuj račune za komedije in neumnosti tvojih vodij!

Poljska in osrednje sile.

K.-B. Dunaj, 20. novembra. Poljski regentski svet je dne 27. oktobra na cesarja Karla odposlal pismo, v katerem je naznanil nastop svojega uradovanja ter se je še enkrat za akt od 5. novembra 1916 in cesarski patent od 12. septembra 1917 zahvalil. Etnako pismo se je odposlalo na cesarja Viljema. Poljski regentski svet je dobil nato dne 20. novembra odgovor obeh cesarjev, ki se glasita ednako med drugim: Delim Vaše prepričanje, da so na podlagi zveze z osrednjimi silami življenjski pogoji dani, ki poljski državi njen procvit in njenim meščanom blagor miru, kulture ter bogastva zajamčijo, — in imam zavest, da je poljska v to poklicana, v svobodni, lastno izbrani zvezi z zapadnimi sosednimi državami vstopiti v novo perijodo državne velikosti, da bode s tem pomembni činitelj za razvoj Evrope v zmislu njenih kulturnih idealov.

Ali hočete zopet pričeti?

Iz Št. Vida pri Montpreisu se nam piše: „Naznanjamo, da iz prižnice gg. župnik in kaplan iz Št. Vida tako šinfata čez „Štajerca“, da je groza. Pravita, da „Štajerca“ ne sme nikdo brati, da ga mora vsakdo nazaj poslati. Celto to se je reklo, da je tisti, ki „Štajerca“ čita, naš sovražnik.“ — Tako počenjanje v sedanjem resnem vojskinem času se nam zdi pač preveč. Mi med vojno nismo uganjali nobene hujskarije, ker smo ravno na splošno avstrijsko idejo mislili. Naš list je od nekajda pa do danes pošteno patrijotičen. Vedno nam je stal pred očmi le blagor avstrijske domovine. Drugi, prvaški listi pa so z naravnost neverjetno strastjo vprizarjali gonjo za naše sovražnike, za Srbe, Ruse, v zadnjem času celo za Angleže in Francoze in Italijane. Vse kar je prav, — ali c. k. oblast mora to končno tudi videti! Naša potrpežljivost bode tudi pripekela. Mi smo za Avstrijo — za skoraj izključno rimsko-katoliško Avstrijo, čeprav se ne potegujemo zato, da bi dobili „papežev red“, kakor je to „Slovenec“ svoj čas našemu uredniku obljuboval. Mi smo za Avstrijo in v tem oziru ne poznamo nobene šale. Tisti lopovi pa, ki so kot navadni veleizdajalci pridigovali „bratstvo“ do Srbov in Rusov, ki so celo med vojno hoteli rešitev avstrijskih zadev izročiti krvavim našim soprotnikom, naj molčijo, ker so navadni izdajalci domovine. Od nikogar sč ne pustimo več psovati, od nikogar se ne pustimo več bojkotirati, kajti mi nismo domovine izdali, v naši sredi ni nobenih Kramarjev in Gre-

gorinov in Grafenauerjev. Ako bi pa duhovniki iz političnih nagibov zapričeli zopet perfidno hujskarijo zoper naš list, znali si bodedo pomagati. Prižnica ne sme biti nikdar politični oder! Med našimi čitatelji imamo skoraj same poštene katoličane, čeprav ne ližejo vsakemu političnemu popu pete. Med našimi sotrudniki imamo tudi katoliške duhovnike, ki nas ljubijo zaradi našega avstrijskega mišljenja. Nam je sam cesar Karl brzojavil, da je naša izjava resnično patrijotični izraz! Nikdo torej nima pravice, bojkotirati naš list in hujskati ljudstvo zoper naše avstrijsko delovanje. Tudi iz prižnice ne! Rusi in Srbi niso rimsko-katoliške vere! Oni so največji nasprotniki „svetega očeta“! . . . Zato naj oblast opazuje delovanje panslaviističnih in osebno umazanih hujskačev, kajti drugače bi si znali i mi — sami pomagati! Danes se ne gre za drugo nego za načelo: Kdor je za Avstrijo ali pakdor je proti nje. Mi smo zanjo in zamoremo to dokazati; tisti, ki nas z zlorabo prižnice psujejo, pa so proti nje! In proti njim bodedo pričeli odločni boj, čeprav nam narekava vojna složnost!

Andreas Hofer.

Junaški vodja tirolske ustaje zoper francosko trinoštvo l. 1809, Andreas Hofer, bil je pred 150 leti dne 22. novembra 1767 v gostilni „Am Sand“ pri St. Leonhardu v Passeiertalu rojen. L. 1809 osvobodil je z zmagovitimi bitkami kot vodja do Avstriji in ce-

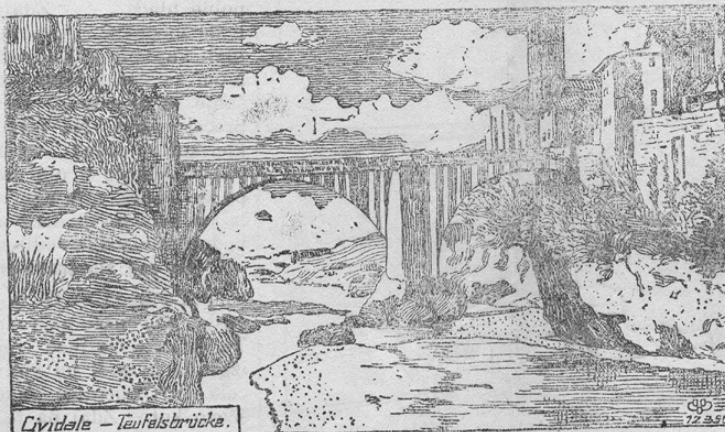

Andreas Hofer

sarja zvestih tirolskih kmetov vso severno in srednjo Tirolsko. Z zmagami od 25. in 29. maja prepodil je zopet vrte sovražnike. Na dunajskem miru bi imela pasti Tirolska na Bavarsko; Andreas Hofer se je v vroči ljubezni do svoje domovine temu uprl. Sovražna nadvlada je bila močnejša. Hofera je neki Judež izdal; Francozi so ga vjeli in v trdnjavi Mantua ustrelili. Ali njegov krasni duh, poln ljubezni do domovine, živi še vedno med tirolskimi kmeti. In ravno ob stoletnici rojstnega dneva se mora Tirolska v zmagoviti borbi proti laško-francoski premoči boriti. Ali zmagal bode duh Andreea Hofera!

Cividale.

Z ozirom na zadnje zmagovite boje proti izdajalski Italiji prinašamo sliko od naših in nemških čet zavzetega Cividala na Benečanskem. Slika kaže takozvani „Vražji most“ v Cividale. Naše in nemške čete so to važno postojanko v zmagovitem naskoku zavzele.

Cividale — Teufelstrücke.

„Podpisujte VII. avstrijsko vojno posojilo!

Revolucija na Ruskem.

Berlin, 17. novembra. Glasom zadnjih poročil se zdi, da so boljseviki v Petersburgu in deloma v provinciji zmagali. Položaj petersburških revolucionarjev se od ure do ure pohujša. Kerenski je baje zbežal proti jugu, kje se sedaj nahaja, ni znano. Zveza med Kornilovom in Kaljedinom je pretrgana. V Petersburgu pričenjajo boljseviki nanovo urejevati vladni aparat. Socijalistična stranka se je končno zedinila, da podpira revolucionarni vojaški komite. V Petersburgu se zbirajo nove revoluciji zvezne čete.

K.-B. Stockholm, 17. novembra. „Svenska Telegram Byran“ poroča iz Haparande: Glasom Petersburških poročil je bil Kerenski — ker so dospele litvinske čete, močne kakih 30.000 mož, — poražen. Kerenski je sedaj baje zbežal. Namerava se združiti s Kaljedinom. — Oblast boljsevikov je sedaj v Petersburgu baje zagotovljena. V provincijah je položaj negotov. Iz večine večjih mest poročajo o velikih nemirih.

K.-B. London, 16. novembra. „Reuter“ poroča iz Petrograda: Po tridnevem boju, v čigar poteku je bilo Carskoje Selo trikrat zavzeto in izgubljeno, so se pričela pogajanja za ustanovitev vlade vseh socijalističnih strank z maksimalisti vred. Vse stranke zahtevajo takojšnji mir.

K.-B. Stockholm, 16. novembra. Preko Petersburga prihaja vest, da so se boljseviki v Moskvi vdali. Kozaki so zasedli Kijev in Harkov. Kaljedini sam je dospel v Harkov. Provizorični parlament Ukrajine je bil razpuščen. Miljukov, Gučkov in Rodzijanko se mude v Moskvi.

K.-B. Stockholm, 16. novembra. Neposredni povod za državni prevrat na Finskem je tvoril sklep deželnega zbora, da se ustanovi direktorij s 106 meščanskimi glasovi proti 98 socijalističnimi glasovi in da socijalistični člani niso hoteli priznati direktorija. Socijalisti so zahtevali, da meščanske stranke priznajo sklep deželnega zbora z dne 18. julija, glasom katerega preide vsa vladarska moč na deželni zbor. Ko so agrarci pristopili k socijalistom, so zahtevali preklicanje deželnozborskega sklepa glede direktorija, ker se naslanja na zastarel zakon iz leta 1772. Predsednik je odklonil novo glasovanje, nakar je spor med socijalisti in meščanskimi strankami izbruhnil z vso silo ter imel za posledico državni preobrat po vzorcu petersburškega boljševiskega preobrata.

DOMOVINA MO-

RA ŽIVETI!

Naši sovražniki nočejo miru. Zato nam ne preostane voliti. Vzdržati moramo, potrpeti naprej. Nikdo ne sme sedaj postati truden, nikdo mladen, nikdo obstati na polovici pota. Za vse velja **„Naprej“!** sedaj geslo

Zunaj z orožjem!

Doma z denarjem!

Mladi s svojimi telesi, stari, žene, otroci z blagom in imetjem! Vse za vse! Tako pripravljamo, tako pričakujemo, tako zaslužimo časten
mir!

ZATO PODPIŠI

VII. vojno posojilo!